

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΙΑΔΕΣ.*

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Ἦκω λιπὼν Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος
 πόντου, Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρηίδων χορὸς
 κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός·
 ἔξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
 Φοῖβός τε καὶ γὰρ λαίνοὺς πύργους πέριξ
 ἔρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔ ποτ' ἐκ φρενῶν

5

* Suspiciatur Tyrwhittus ad Aristotelis Poetic. Sect. xxxix. p. 192. duplex olim fuisse nomen hujus tragœdiæ Τρωιάδες ἢ Ἀποπλοῦς.

γ. 1. Melius decurrerent versus et constructio, si legeretur ἀλμυροῦ. Scripsit Noster in Hippol. v. 1273. ἀλμυρὸν ἐπὶ πόντον. Vulgatum agnoscit Athen. I. p. 4. A. et iterum, XI. p. 474. B. sed ex neutro loco clare liquet, quid Euripides dederit; nihil enim ultra βάθος in utrovis citatur; necessitas igitur fecit, ut ἀλμυροῦ in ἀλμυρὸν mutaretur, ne cadat adjectivum, quod, ut aiunt Grammatici, per se stare non potest.

γ. 2. Sic Ald. Habent Ct. et Fl. χοροί: mox ποδὸς citat Aristid. I. p. 436. Canter. I. p. 249. Jebb. Hæc varietas lectionis sic orta est:

..... χορος
 ..... ποδός.

Litteram , sic interjectam ad versum inferiorem male retulit scriptor illius codicis, quo usus est Aristides: male, inquam; licet error quandam excusationem habeat; quia plerumque superscripta est lectio emendatrix: est tamen aliquando subscripta; vide Porsonum ad Hec. v. 65. In Nostri Suppl. v. 865. quanto cyus reponere ex Athenæo, IV. p. 159. A. ψέγων. Ald. φεύγων. Athen. VI. p. 250. F. μισῶν. Harum utraque lectionum e glossis est profecta: quarum prior in margine, posterior fuit olim supra scripta. Ejusdem vocis ψέγων glossa est et ἀτίζων: verum hæc subscripta in v. 866. loco ἐπαινῶν irrepsit, repugnante sententia. Malim equidem χοροί. cf. Iph. T. v. 428. ποδός servato; cf. Phœn. v. 103.

γ. 3. Hesychius, Ἐξελίσσουσιν, κινουῦσιν. Idem Ἀπίστη, ἐχωρίσθη.

B